Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1346/2000

od 29. svibnja 2000.

o stečajnom postupku

(SL L 160, 30.6.2000., str. 1)

Promijenio:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Council Regulation (EC) No 603/2005 of 12 April 2005 (*)	L 100	1	20.4.2005
►**M2**	Council Regulation (EC) No 694/2006 of 27 April 2006 (*)	L 121	1	6.5.2006
►**M3**	Uredba Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006.	L 363	1	20.12.2006
►**M4**	Uredba Vijeća (EZ) br. 681/2007 od 13. lipnja 2007.	L 159	1	20.6.2007
►**M5**	Uredba Vijeća (EZ) br. 788/2008 od 24. srpnja 2008.	L 213	1	8.8.2008
►**M6**	Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 210/2010 od 25. veljače 2010.	L 65	1	13.3.2010
►**M7**	Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 583/2011 od 9. lipnja 2011.	L 160	52	18.6.2011
►**M8**	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013
►**M9**	Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 663/2014 od 5. lipnja 2014.	L 179	4	19.6.2014

Promijenio:

►**A1**	Akt o uvjetima pristupanja Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike i prilagodbama ugovora na kojima se temelji Europska unija	L 236	33	23.9.2003

(*) Ovaj akt nije nikada objavljen na hrvatskome.

▼B

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1346/2000

od 29. svibnja 2000.

o stečajnom postupku

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 61. točku (c) i članak 67. stavak 1.

uzimajući u obzir inicijativu Savezne Republike Njemačke i Republike Finske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskoga i socijalnoga odbora ([2]),

budući da:

(1) Europska unija je postavila za cilj uspostavljanje područja slobode, sigurnosti i pravde.

(2) Pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta zahtijeva da se prekogranični stečajni postupci trebaju odvijati učinkovito i djelotvorno, a ovu je Uredbu potrebno donijeti kako bi se postigao ovaj cilj koji spada u suradnju sudova u građanskim stvarima u smislu članka 65. Ugovora.

(3) Aktivnosti poduzetnika sve više imaju prekogranične učinke, pa su stoga sve više uređene pravom Zajednice. Dok insolventnost takvih poduzetnika također utječe na pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, postoji i potreba za aktom Zajednice koji bi zahtijevao koordinaciju mjera koje se poduzimaju u vezi s imovinom insolventnog dužnika.

(4) Za pravilno je funkcioniranje unutarnjeg tržišta potrebno izbjegavati poticanje stranaka da prenose svoju imovinu ili sudski postupak iz jedne države članice u drugu, u potrazi za povoljnijim pravnim položajem („forum shopping”).

(5) Ovi se ciljevi ne mogu u dovoljnom stupnju postići na državnoj razini, te je stoga opravdano djelovanje na razini Zajednice.

(6) U skladu s načelom proporcionalnosti, ovu Uredbu trebalo bi ograničiti na odredbe koje uređuju ovlaštenje za pokretanje stečajnih postupaka i odluke koje se donose neposredno na temelju stečajnih postupaka, te su tijesno povezane s takvim postupkom. K tomu, ova Uredba treba sadržavati odredbe u vezi s priznavanjem onih odluka i propisa koji se primjenjuju, a koji također zadovoljavaju to načelo.

([1]) Mišljenje doneseno 2. ožujka 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) Mišljenje doneseno 26. siječnja 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).

▼B

(7) Stečajni postupci, stečajne nagodbe i slični postupci izuzeti su iz područja primjene Bruxelleske konvencije o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ([1]), kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju uz ovu Konvenciju ([2]).

(8) S ciljem poboljšavanja učinkovitosti i djelotvornosti stečajnih postupaka koji imaju prekogranične učinke potrebno je i primjereno da odredbe o sudskoj nadležnosti, priznavanju i pravu koje se primjenjuje u ovom području budu sadržane u jednom pravnom aktu Zajednice, koji je obvezujući i izravno primjenjiv u državama članicama.

(9) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na stečajni postupak bilo u slučaju da je dužnik fizička ili pravna osoba, trgovac ili privatna osoba. Stečajni postupci na koje se primjenjuje ova Uredba navedeni su u prilozima. Stečajni postupci koji se tiču osiguravajućih društava, kreditnih institucija, investicijskih poduzeća koja raspolažu sredstvima ili vrijednosnim papirima trećih, te poduzeća za zajednička ulaganja trebali bi biti isključeni iz područja primjene ove Uredbe. Na takva se poduzeća ne bi trebala primjenjivati ova Uredba stoga što su ona predmet posebnih propisa i što nacionalna nadzorna tijela imaju široke ovlasti za postupanje.

(10) Stečajni postupci ne uključuju nužno postupanje sudske vlasti; izrazu „sud” u ovoj Uredbi se treba dati široko značenje i treba uključivati i osobu ili tijelo koji su nacionalnim pravom ovlašteni otvarati stečajne postupke. S ciljem primjene ove Uredbe, postupci (uključujući pravne radnje i formalnosti) trebali bi biti usklađeni ne samo s odredbama ove Uredbe, nego i službeno priznati i pravovaljani u državi članici u kojoj je pokrenut stečajni postupak, pri čemu se mora raditi o cjelokupnom stečajnom postupku koji za posljedicu ima djelomično ili potpuno oduzimanje imovine dužnika i imenovanje stečajnog upravitelja.

(11) Ova Uredba polazi od činjenice da zbog velikih razlika u materijalnom pravu nije moguće uvesti stečajni postupak s univerzalnim područjem primjene u cijeloj Zajednici. Primjena, bez izuzetaka, prava države u kojoj se pokreće takav postupak bi zbog toga često izazivala teškoće. Na primjer, to važi za vrlo različite zakone o založnom pravu u Zajednici. Nadalje, prava prvenstva koja uživaju neki vjerovnici u stečajnom postupku su u nekim slučajevima potpuno različita. Ova bi Uredba to trebala uzeti u obzir na dva različita načina. S jedne strane trebalo bi

([1]) SL L 299, 31.12.1972., str. 32.
([2]) SL L 204, 2.8.1975., str. 28.; SL L 304, 30.10.1978., str. 1.; SL L 388, 31.12.1982., str. 1.; SL L 285, 3.10.1989., str. 1.; SL C 15, 15.1.1997., str. 1.

▼B

osigurati posebna pravila o mjerodavnom pravu u slučaju posebno značajnih prava i pravnih odnosa (npr. stvarnih prava i ugovora o radu). S druge strane, uz glavni stečajni postupak s univerzalnim područjem primjene trebalo bi dozvoliti i nacionalni postupak koji obuhvaća samo imovinu koja se nalazi u državi gdje se pokreće postupak.

(12) Ova Uredba omogućuje da se glavni stečajni postupak pokrene u državi članici gdje dužnik ima središte svojih glavnih interesa. Ti postupci imaju općenito područje primjene i usmjereni su k tomu da obuhvate svu dužnikovu imovinu. Zbog zaštite različitosti interesa, ova Uredba dopušta pokretanje sekundarnih postupaka koji se odvijaju usporedo s glavnim postupcima. Sekundarni postupci se mogu pokrenuti u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan. Učinci sekundarnog postupka su ograničeni na imovinu koja se nalazi u toj državi. Obvezna pravila o koordinaciji s glavnim postupkom zadovoljavaju potrebu za jedinstvenom primjenom u Zajednici.

(13) „Središte glavnih interesa” trebalo bi odgovarati mjestu gdje dužnik obavlja redovito poslovanje, te kao takvo može biti provjereno od trećih strana.

(14) Ova se Uredba primjenjuje samo na postupke u kojima se središte dužnikovih glavnih interesa nalazi unutar Zajednice.

(15) Pravila o nadležnosti iz ove Uredbe utvrđuju samo međunarodnu nadležnost, to jest, ona samo određuju državu članicu čiji sudovi mogu pokrenuti stečajni postupak. Mjesna nadležnost unutar te države članice mora se utvrditi nacionalnim pravom dotične države članice.

(16) Sud nadležan za pokretanje glavnog stečajnog postupka treba imati mogućnost izricanja privremenih i sigurnosnih mjera od trenutka podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka. Sigurnosne mjere prije i nakon početka stečajnog postupka vrlo su važne za učinkovitost stečajnih postupaka. S tim u vezi, ova bi Uredba trebala predviđati različite mogućnosti. S jedne strane, sudu nadležnom za glavne stečajne postupke trebalo bi također biti omogućeno da odredi privremene sigurnosne mjere koje bi pokrivale imovinu koja se nalazi na području ostalih država članica. S druge strane, stečajnom upravitelju privremeno imenovanom prije pokretanja glavnog stečajnog postupka trebalo bi biti omogućeno da, u državama članicama u kojima postoji poslovni nastan dužnika, primijeni sigurnosne mjere koje su moguće prema propisima tih država.

(17) Prije pokretanja glavnog stečajnog postupka, pravo podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan trebalo bi biti ograničeno na domaće vjerovnike i vjerovnike s poslovnim nastanom u toj državi, ili na slučajeve gdje glavni stečajni postupak ne može biti pokrenut prema zakonu države članice gdje dužnik ima središte svojih glavnih interesa. Razlog ovom ograničenju jest namjera da se

▼B

slučajevi u kojima se teritorijalni stečajni postupci zahtijevaju prije glavnog stečajnog postupka ograniče samo na one neophodno potrebne. Ako su pokrenuti glavni stečajni postupci, teritorijalni postupci postaju sekundarnima.

(18) Nakon pokretanja glavnog stečajnog postupka, pravo podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u državi članici gdje dužnik ima poslovni nastan nije ograničeno ovom Uredbom. Stečajni upravitelj u glavnom postupku ili bilo koja druga osoba ovlaštena na temelju nacionalnog prava države članice, može zahtijevati pokretanje sekundarnog stečajnog postupka.

(19) Osim zaštite lokalnih interesa, sekundarni stečajni postupci mogu poslužiti u različite svrhe. Može biti slučajeva gdje je dužnikova stečajna masa previše složena da bi se njome upravljalo kao jedinicom, ili gdje su razlike u dotičnim pravnim sustavima tako velike da se mogu javiti poteškoće kada se djelovanje zakona države članice u kojoj se pokreće postupak proširi i na druge države gdje se imovina nalazi. Iz tog razloga, stečajni upravitelj može zatražiti pokretanje sekundarnog postupka kada je to potrebno radi učinkovitog upravljanja imovinom.

(20) Glavni stečajni postupak i sekundarni postupci ipak mogu doprinositi djelotvornoj realizaciji ukupne imovine samo ako su svi usporedni neriješeni postupci usklađeni. Tu je glavni uvjet da razni stečajni upravitelji moraju blisko surađivati, posebno u razmjeni dovoljne količine podataka. Kako bi se osigurala značajnija uloga glavnog stečajnog postupka, stečajnom upravitelju u takvom postupku trebalo bi se osigurati više mogućnosti za intervenciju u sekundarne stečajne postupke koji se vode istodobno. Na primjer, on bi trebao imati mogućnost predlagati plan restrukturiranja ili stečajne nagodbe, ili tražiti odlaganje realizacije imovine u sekundarnom stečajnom postupku.

(21) Svaki vjerovnik koji ima stalno uobičajeno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Zajednici, trebao bi imati pravo na podnošenje svojih zahtjeva u svakom stečajnom postupku u Zajednici koji se odnosi na dužnikovu imovinu. Ovo bi se također trebalo primjenjivati i na porezna tijela i institucije socijalnog osiguranja. Međutim, kako bi se osigurao jednak položaj vjerovnika, raspodjela sredstava mora biti usklađena. Svaki bi vjerovnik trebao imati mogućnost zadržati ono što je dobio tijekom stečajnog postupka, ali bi trebao imati pravo sudjelovanja u raspodjeli ukupne imovine u drugom stečajnom postupku samo ako su vjerovnici s istim položajem dobili jednak dio svojih potraživanja.

(22) Ova bi Uredba trebala osigurati hitno priznavanje sudskih odluka u vezi s pokretanjem, vođenjem i okončanjem stečajnih postupaka koji spadaju u njezino područje primjene, te sudskih odluka donesenih u izravnoj vezi s takvim stečajnim postupcima. Automatsko priznavanje bi trebalo stoga značiti da se učinci pripisani postupku na temelju prava države u kojoj su postupci pokrenuti protežu na sve ostale države članice. Priznanje sudskih odluka koje su donijeli sudovi država članica trebalo bi se temeljiti na

▼B

načelu međusobnog povjerenja. U tom smislu, razlozi za nepriznavanje trebali bi biti smanjeni na najmanju potrebnu mjeru. Ovo je također osnova na kojoj se treba rješavati svaki spor između dva suda država članica koji imaju nadležnost za pokretanje glavnog stečajnog postupka. Odluka suda koji prvi pokrene stečajni postupak trebala bi se priznavati u ostalim državama članicama, bez mogućnosti tih država članica da preispituju takvu odluku suda.

(23) Za pitanja koja pokriva, ova Uredba trebala bi propisivati jedinstvena pravila o sukobu zakona koja zamjenjuju, unutar njihovog područja primjene, nacionalna pravila međunarodnog privatnog prava. Osim ako nije drugačije određeno, mjerodavni propis je onaj države članice u kojoj se pokreće postupak (*lex concursus*). Ovo pravilo o sukobu zakona treba jednako važiti i za glavni postupak i za lokalne postupke; *lex concurcus* uređuje sve učinke stečajnog postupka, postupovne kao i materijalne, na osobe i pravne odnose kojih se to tiče. On određuje sve uvjete za pokretanje, vođenje i okončanje stečajnog postupka.

(24) Automatsko priznavanje stečajnog postupka za koji redovno važi propis države u kojoj se postupak pokreće može se kositi s pravilima prema kojima se poduzimaju pravne radnje u ostalim državama članicama. Kako bi se omogućilo otvaranje postupka, zaštitu podataka i pravnu sigurnost u državama članicama u kojima nisu pokrenuti postupci, trebalo bi osigurati cijeli niz izuzetaka od općeg pravila.

(25) Postoji osobita potreba za pravom na odstupanje od propisa države u kojoj se postupak pokreće u slučaju stvarnih prava, a zato što su ona od velike važnosti kod odobrenja kredita. Osnovu, važenje i opseg takvih stvarnih prava trebalo bi stoga redovito određivati prema *lex situs*, te na njih ne bi trebalo utjecati pokretanje stečajnog postupka. Nositelju stvarnih prava trebalo bi stoga biti omogućeno dodatno jamstvo za ostvarivanje prava na izdvajanje ili odvojeno namirenje. Ako za imovinu vrijede stvarna prava prema pravilima te države, *lex situs*, a glavni se postupak vodi u drugoj državi članici, stečajnom upravitelju u glavnom postupku trebalo bi biti omogućeno da traži pokretanje sekundarnog postupka u području nadležnosti gdje nastaju stvarna prava ako dužnik tamo ima poslovni nastan. Ako sekundarni postupak nije pokrenut, višak od prodaje imovine koju pokrivaju stvarna prava mora biti plaćen stečajnom upravitelju u glavnom postupku.

(26) Čak i ako prema propisima države u kojoj se pokreće postupak nije dozvoljena kompenzacija, vjerovnik bi ipak trebao imati pravo na kompenzaciju ako je to moguće prema propisima koji

▼B

važe za tražbinu insolventnog dužnika. Na taj način, kompenzacija služi kao jamstvo na temelju zakonskih odredaba na koje se vjerovnik kojega se to tiče može osloniti u vrijeme kada nastaje tražbina.

(27) Postoji i potreba za posebnom zaštitom u slučaju platnih sustava i financijskih tržišta. Na primjer, ovo se odnosi na dogovore o zatvaranju pozicija i netiranju koji se nalaze u takvim sustavima, kao i na prodaju vrijednosnica i na jamstva osigurana za takve poslove koji su uređeni Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnom namirenju u plaćanjima i namirenju u trgovini vrijednosnicama ([1]). Jedino pravo koje vrijedi za takve transakcije trebalo bi biti ono koje važi za dotični sustav ili tržište. Cilj ove odredbe je da, u slučaju insolventnosti poslovnog partnera, spriječi mogućnost izmjene mehanizama za poslove plaćanja i namirenja koji su osigurani u sustavima plaćanja i kompenzacije ili na reguliranim financijskim tržištima država članica. Direktiva 98/26/EZ sadrži posebne odredbe koje imaju prednost pred općim pravilima u ovoj Uredbi.

(28) S ciljem zaštite zaposlenika i radnog odnosa, posljedice stečajnog postupka na nastavak ili okončanje radnog odnosa i prava i obveze svih strana u takvom odnosu moraju se urediti pravom koje se primjenjuje na ugovor, u skladu s općim pravilima o koliziji prava. Bilo koja druga pitanja o stečajnom pravu, kao što su ona o tomu jesu li tražbine zaposlenika zaštićene pravima prvenstva i koji status mogu imati ta prava prvenstva, trebalo bi odrediti pravom države u kojoj se postupak pokreće.

(29) Zbog poslovnih razloga glavnina sadržaja odluke o pokretanju postupka trebala bi biti objavljena u ostalim državama članicama na zahtjev stečajnog upravitelja. Ako u državi članici koje se to tiče postoji poslovni nastan, može postojati uvjet obveznog objavljivanja. Međutim, objavljivanje ni u kom slučaju ne može biti preduvjet za priznavanje stranog postupka.

(30) Postoji mogućnost da neke zainteresirane osobe nemaju saznanja o pokrenutim postupcima, te postupaju u dobroj vjeri na način koji je protivan novonastaloj situaciji. Kako bi se zaštitile takve osobe koje dužniku plaćaju jer nemaju saznanja da su u drugoj državi pokrenuti postupci, i kada bi ustvari trebali plaćati stečajnom upravitelju u drugoj državi, trebalo bi osigurati da takva plaćanja imaju učinak pokrića duga.

(31) Ova Uredba trebala bi uključiti priloge koji se odnose na organizaciju stečajnog postupka. Kako se ti prilozi odnose isključivo na zakonodavstvo država članica, postoje posebni i opravdani razlozi da Vijeće pridržava pravo izmjene tih priloga kako bi se uzele u obzir bilo kakve izmjene domaćeg prava u državama članicama.

([1]) SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

▼B

(32) Ujedinjena Kraljevina i Irska su, u skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, navele svoju želju za sudjelovanjem u usvajanju i primjeni ove Uredbe.

(33) Danska, u skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, koja je stoga ne obvezuje, niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na cjelokupni stečajni postupak koji ima za posljedicu djelomičnu ili potpunu prodaju imovine dužnika i imenovanje stečajnog upravitelja.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na stečajne postupke koji se tiču osiguravajućih poduzeća, kreditnih institucija, investicijskih poduzeća koja pružaju usluge koje uključuju raspolaganje s novcem ili vrijednosnicama trećih strana te poduzeća za zajednička ulaganja.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe:

(a) „stečajni postupak” znači cjelokupni stečajni postupak iz članka 1. stavka 1. Ti su postupci navedeni u Prilogu A;

(b) „stečajni upravitelj” znači svaka osoba ili tijelo čija je funkcija upravljanje imovinom ili likvidacija imovine oduzete dužniku, ili nadzor nad njegovim poslovanjem. Te osobe i tijela su navedeni u Prilogu C;

(c) „likvidacijski postupak” znači stečajni postupak u smislu točke (a) i ima za posljedicu realizaciju dužnikove imovine, uključujući i kada je postupak okončan stečajnom nagodbom ili drugom mjerom za prekidanje insolventnosti, ili kada je okončan zbog nedostatnosti imovine. Ovi su postupci navedeni u Prilogu B;

(d) „sud” znači sudsko ili drugo nadležno tijelo države članice ovlašteno za pokretanje stečajnog postupka ili donošenje odluka tijekom takvog postupka;

(e) „sudska odluka” u vezi s pokretanjem stečajnog postupka ili imenovanjem stečajnog upravitelja uključuje i odluku svakog suda ovlaštenog za pokretanje takvog postupka ili imenovanje stečajnog upravitelja;

▼B

(f) „vrijeme pokretanja postupka” znači vrijeme kada sudska odluka o pokretanju takvog postupka stupa na snagu, bilo da se radi o konačnoj sudskoj odluci ili ne;

(g) „država članica u kojoj se nalazi imovina” znači u slučaju:

— materijalne imovine - država članica na čijem se državnom području nalazi imovina,

— imovine ili prava kod kojih je vlasništvo ili drugo pravo upisano u javne knjige – država članica pod čijim se nadzorom vode takve knjige,

— tražbine - država članica na čijem je državnom području središte interesa treće strane koja ih mora namiriti, kako je utvrđeno člankom 3. stavkom 1.;

(h) „poslovni nastan” znači svako mjesto poslovanja gdje dužnik obavlja stalnu gospodarsku aktivnost koja uključuje ljudske resurse i dobra.

Članak 3.

Međunarodna nadležnost

1. Sudovi države članice unutar čijeg državnog područja se nalazi središte dužnikova glavnog interesa imaju nadležnost pri pokretanju stečajnog postupka. U slučaju trgovačkog društva ili pravne osobe, a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je mjesto njihovog sjedišta ujedno i središte glavnog interesa.

2. Kada se središte dužnikova glavnog interesa nalazi unutar državnog područja jedne države članice, sudovi druge države članice imaju nadležnost za pokretanje stečajnog postupka protiv tog dužnika samo ako on ima poslovni nastan na državnom području te druge države članice. Učinci tih postupaka su ograničeni na imovinu dužnika koja se nalazi na državnom području potonje države članice.

3. Kada su stečajni postupci pokrenuti na temelju stavka 1., bilo koji postupci pokrenuti naknadno prema stavku 2. su sekundarni postupci. Potonji postupci moraju biti likvidacijski postupci.

4. Teritorijalni stečajni postupci navedeni u stavku 2. mogu se pokrenuti prije pokretanja glavnog stečajnog postupka, u skladu sa stavkom 1. samo ako:

(a) stečajni postupak prema stavku 1. ne može se pokrenuti zbog uvjeta propisanih pravom države članice na čijem se državnom području nalazi dužnikovo središte glavnih interesa; ili

(b) pokretanje teritorijalnog stečajnog postupka zahtijeva vjerovnik koji ima domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u državi članici na čijem državnom području se nalazi poslovni nastan, ili čija tražbina proizlazi iz poslovanja tog poslovnog nastana.

▼B

Članak 4.

Pravo koje se primjenjuje

1. Ako ova Uredba ne propisuje drugačije, pravo koje važi za stečajne postupke i njihove posljedice jest ono države članice na čijem državnom području su takvi postupci pokrenuti, a koja se u daljnjem tekstu navodi kao „država u kojoj je pokrenut postupak”.

2. Pravom države u kojoj se pokreću postupci utvrđuju se uvjeti za pokretanje takvih postupaka, njihovo vođenje i njihovo okončanje. Posebno se utvrđuje sljedeće:

(a) protiv kojih se dužnika dozvoljava stečajni postupak s obzirom na njihovu sposobnost;

(b) imovinu koja čini dio mase i postupanje s imovinom koju dužnik pribavi ili koja je na njega prenesena nakon pokretanja stečajnog postupka;

(c) ovlasti dužnika i stečajnog upravitelja;

(d) pretpostavke za kompenzaciju;

(e) učinke stečajnog postupka po važeće ugovore gdje je dužnik jedna od ugovornih stranaka;

(f) učinke stečajnog postupka na postupke pokrenute od strane pojedinačnih vjerovnika, s izuzetkom parnica u tijeku;

(g) tražbine koje će se prijaviti u vezi s dužnikovom stečajnom masom i postupanje s tražbinama koje su proistekle nakon pokretanja stečajnog postupka;

(h) pravila koja uređuju prijavljivanje, verifikaciju i priznavanje tražbina;

(i) pravila koja uređuju raspodjelu sredstava od realizacije imovine, razvrstavanje tražbina i prava vjerovnika koji su dobili djelomičnu naknadu nakon pokretanja postupka u slučaju insolventnosti na temelju stvarnih prava ili kroz kompenzaciju;

(j) uvjete i učinke okončanja stečajnog postupka, posebno kod stečajne nagodbe;

(k) prava vjerovnika nakon okončanja stečajnog postupka;

(l) tko snosi troškove nastale tijekom stečajnog postupka;

(m) pravila koja se odnose na ništavost, pobojnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za sve vjerovnike.

Članak 5.

Stvarna prava trećih

1. Pokretanje stečajnog postupka nema učinka na stvarna prava vjerovnika ili trećih u vezi s materijalnom ili nematerijalnom, pokretnom ili nepokretnom imovinom - i određenom imovinom i naplatom neodređene imovine kao cjeline koja se mijenja s vremena na vrijeme - koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području druge države članice u vrijeme pokretanja postupka.

▼B

2. Prava navedena u stavku 1. posebno se odnose na:

(a) pravo na raspolaganje imovinom ili davanje na raspolaganje, te dobivanje naknade od sredstava ili prihoda od te imovine, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke;

(b) isključivo pravo na podmirenje tražbine, posebno pravo u vezi s tražbinom osiguranom založnim pravom ili ustupanjem potraživanja na temelju jamstva;

(c) pravo zahtijevanja imovine i/ili traženja naknade od strane onoga tko je posjeduje ili koristi suprotno željama ovlaštenika;

(d) stvarno pravo na ovlašteno korištenje imovine.

3. Pravo koje je upisano u javni registar i koje se izvršava prema trećim stranama, prema kojem se može steći stvarno pravo u smislu članka 1., izjednačeno je sa stvarnim pravom.

4. Stavak 1. ne onemogućava ništavost, pobojnost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka 4. stavka 2. točke (m).

Članak 6.

Kompenzacija

1. Pokretanje stečajnog postupka ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijeva kompenzaciju svojih tražbina s tražbinama dužnika ako je dopuštena mjerodavnim pravom za tražbinu insolventnog dužnika.

2. Stavak 1. ne onemogućava ništavost, pobojnost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka 4. stavka 2. točke (m).

Članak 7.

Pridržaj prava vlasništva

1. Pokretanje stečajnog postupka protiv kupca neke imovine ne utječe na prava prodavatelja koja se temelje na pridržaju prava vlasništva, ako se u vrijeme pokretanja postupka ta imovina nalazi na državnom području druge države članice, a ne u onoj gdje se pokreće postupak.

2. Pokretanje stečajnog postupka protiv prodavatelja imovine, nakon predaje imovine ne predstavlja osnovu za poništenje ili raskid ugovora, te ne sprečava kupca u stjecanju prava vlasništva ako se u vrijeme pokretanja postupka predmet prodaje nalazi na državnom području druge države članice, a ne u onoj gdje se pokreće postupak.

3. Stavci 1. i 2. ne onemogućavaju ništavost, pobojnost ili nemogućnost izvršenja pravnih radnji iz članka 4. stavka 2. točke (m).

▼B

Članak 8.

Ugovori koji se odnose na nepokretnu imovinu

Učinci stečajnog postupka na ugovor koji priznaje pravo na stjecanje ili uporabu nepokretne imovine uređuju se isključivo pravom države članice na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina.

Članak 9.

Sustavi plaćanja i financijska tržišta

1. Ne dovodeći u pitanje članak 5., učinci stečajnog postupka na prava i obveze sudionika sustava plaćanja ili namirenja ili financijskog tržišta, uređuju se isključivo pravom države članice koji se primjenjuju na dotični platni sustav ili financijsko tržište.

2. Stavak 1. ne sprečava ništavost, pobojnost ili nemogućnost izvršenja plaćanja ili poslova po pravu koje se primjenjuje na platni sustav ili financijsko tržište.

Članak 10.

Ugovori o radu

Učinci stečajnog postupka na ugovore o radu i radne odnose uređuju se isključivo pravom države članice koji se primjenjuju na ugovor o radu.

Članak 11.

Učinci na prava koja su predmet upisa

Učinci stečajnog postupka na prava dužnika na nepokretnu imovinu, brod ili zrakoplov za koje je potreban upis u javni registar uređuju se pravom države članice pod čijim se nadzorom vodi takav registar.

Članak 12.

Patenti i zaštitni znakovi Zajednice

U smislu ove Uredbe, patent Zajednice, zaštitni znak Zajednice ili bilo koje slično pravo ustanovljeno propisima Zajednice može biti uključeno samo u postupak naveden u članku 3. stavku 1.

Članak 13.

Štetne radnje

Članak 4. stavak 2. točka (m) ne primjenjuje se kada osoba koja je imala korist od radnje štetne za vjerovnike dokaže da:

— je za navedenu radnju mjerodavno pravo države članice različite od one u kojoj je postupak pokrenut, i

▼B

— u tom se slučaju te radnje ni na koji način ne smiju osporiti sukladno tom pravu.

Članak 14.

Zaštita trećih strana

Kada, postupkom zaključenim nakon pokretanja stečajnog postupka, dužnik za naknadu proda:

— nepokretnu imovinu, ili

— brod ili zrakoplov koji podliježe upisu u javni registar, ili

— vrijednosnice čije postojanje pretpostavlja upis u registar utvrđen zakonom,

valjanost takvog postupka uređuje se pravom države na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina ili pod čijom se ovlašću vodi takav registar.

Članak 15.

Učinci stečajnog postupka na postupke u tijeku

Učinci stečajnog postupka na postupke u tijeku u vezi s imovinom ili pravom oduzetim dužniku uređuju se isključivo pravom države članice u kojoj je takva postupak u tijeku.

POGLAVLJE II.

PRIZNAVANJE STEČAJNOG POSTUPKA

Članak 16.

Načelo

1. Svaka sudska odluka o pokretanju stečajnog postupka donesena od strane suda države članice koja ima nadležnost na temelju članka 3. priznat će se u svim ostalim državama članicama od trenutka stupanja na snagu u državi u kojoj je postupak pokrenut.

Ovo se pravilo također primjenjuje kada se, zbog njegovog svojstva, protiv dužnika ne može pokrenuti stečajni postupak u drugim državama članicama.

2. Priznanje postupka navedeno u članku 3. stavku 1. ne isključuje pokretanje postupaka navedenih u članku 3. stavku 2. od strane suda druge države članice. Potonji postupci su sekundarni stečajni postupci u smislu Poglavlja III.

Članak 17.

Učinci priznanja

1. Sudska odluka o pokretanju postupka iz članka 3. stavka 1. bez daljnjih formalnosti, proizvodi u svakoj državi članici iste učinke kao i u državi u kojoj je pokrenut postupak, osim ako nije drugačije propisano ovom Uredbom i sve dok postupak naveden u članku 3. stavku 2. nije pokrenut u toj drugoj državi članici.

▼B

2. Učinci postupka navedenog u članku 3. stavku 2. ne smiju biti osporavani u ostalim državama članicama. Svako ograničenje vjerovničkih prava, posebno zastajanje s postupkom, ili oslobađanje od obveze, proizvode učinke u odnosu na imovinu koja se nalazi na državnom području druge države članice samo u slučaju onih vjerovnika koji su dali svoju suglasnost.

Članak 18.

Ovlasti stečajnog upravitelja

1. Stečajni upravitelj imenovan od strane suda koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 1. može u drugoj državi koristiti sve ovlasti dodijeljene mu pravom države u kojoj se pokreće postupak, dok god tamo nije pokrenut drugi stečajni postupak, kao ni bilo koja zaštitna mjera koja bi bila u suprotnosti s time, a slijedom zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka u toj državi. On posebno može premjestiti dužnikovu imovinu s državnog područja države članice u kojoj se nalaze, sukladno člancima 5. i 7.

2. Stečajni upravitelj imenovan od strane suda koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 2. može u bilo kojoj drugoj državi članici tražiti preko sudova ili izvan suda da pokretna imovina bude premještena s državnog područja države u kojoj je pokrenut postupak na državno područje te druge države članice nakon što je pokrenut stečajni postupak. On također može podignuti tužbu za poništenje koje je u interesu vjerovnika.

3. Koristeći svoje ovlasti, stečajni upravitelj postupa u skladu sa pravom države članice na čijem državnom području namjerava poduzeti radnju, posebno u vezi s postupcima za realizaciju imovine. Te ovlasti ne smiju uključivati mjere prisile ili pravo odlučivanja o pravnim postupcima ili sporovima.

Članak 19.

Dokaz o imenovanju stečajnog upravitelja

Imenovanje stečajnog upravitelja se dokazuje ovjerenom preslikom originalne odluke o njegovu imenovanju ili bilo kojom drugom potvrdom izdanom od strane nadležnog suda.

Može biti potreban prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice na čijem državnom području on namjerava djelovati. Nije potrebna legalizacija niti slična formalnost.

Članak 20.

Povrat i uračunavanje

1. Vjerovnik koji nakon pokretanja postupka navedenog u članku 3. stavku 1. bilo kojim sredstvima, posebno izvršenjem, djelomično ili potpuno namiri svoju tražbinu od imovine koja pripada dužniku, a nalazi se na državnom području druge države članice, preuzeto vraća upravitelju, sukladno člancima 5. i 7.

▼B

2. S ciljem osiguranja jednakog tretmana vjerovnika, vjerovnik koji je u tijeku stečajnog postupka primio dividendu na temelju svoje tražbine ima udjela u raspodjelama u ostalim postupcima samo tamo gdje su vjerovnici istog razreda ili kategorije, u tim drugim postupcima, dobili jednaku dividendu.

Članak 21.

Objava

1. Stečajni upravitelj može zatražiti da obavijest o sudskoj odluci o pokretanju stečajnog postupka i, ako je potrebno, odluka o njegovu imenovanju bude objavljena u bilo kojoj drugoj državi članici u skladu s postupcima objavljivanja propisanim u toj državi. U takvoj se objavi također navodi imenovani stečajni upravitelj te je li primijenjeno pravilo o nadležnosti na temelju članka 3. stavka 1. ili članka 3. stavka 2.

2. Međutim, bilo koja država članica na čijem državnom području dužnik ima poslovni nastan može tražiti obveznu objavu. U tim slučajevima, stečajni upravitelj ili bilo koje tijelo ovlašteno u tom smislu u državi članici u kojoj je pokrenut postupak naveden u članku 3. stavku 1. poduzima potrebne mjere kako bi se osigurala takva objava.

Članak 22.

Upis u javni registar

1. Stečajni upravitelj može zatražiti da sudska odluka o pokretanju postupka navedenog u članku 3. stavku 1. bude upisana u zemljišne knjige, trgovački registar ili bilo koji drugi javni registar koji se vodi u drugim državama članicama.

2. Međutim, bilo koja država članica može zatražiti obvezan upis. U tim slučajevima, stečajni upravitelj ili bilo koje tijelo ovlašteno u tom smislu u državi članici u kojoj je pokrenut postupak naveden u članku 3. stavku 1. poduzima potrebne mjere kako bi se osigurao takav upis.

Članak 23.

Troškovi

Troškovi objave i upisa propisani člancima 21. i 22. smatraju se troškovima nastalim u postupku.

Članak 24.

Ispunjavanje obveza prema dužniku

1. Kada se u državi članici ispunjava obveza u korist dužnika koji podliježe stečajnim postupcima pokrenutim u drugoj državi članici, a trebala se ispunjavati u korist stečajnog upravitelja u tim postupcima, smatra se da je osoba koja je ispunila obvezu oslobođena te obveze ako nije imala saznanja o pokretanju postupka.

2. Kada je takva obveza ispunjena prije nego je izvršena objava propisana člankom 21., a u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da osoba koja ju je ispunila nije imala saznanja o pokretanju stečajnog postupka; kada se obveza ispuni nakon izvršenja objave, a u

▼B

nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je osoba koja ju je ispunila imala saznanja o pokretanju postupka.

Članak 25.

Priznavanje i izvršivost drugih odluka

1. Odluke donesene od strane suda čija je sudska odluka u vezi s pokretanjem stečajnog postupka priznata u skladu s člankom 16., a koja se bavi tijekom i okončanjem stečajnog postupka, kao i stečajne nagodbe odobrene od strane tog suda, priznat će se bez daljnjih formalnosti. Takve se odluke izvršavaju u skladu s člancima 31. do 51. s izuzetkom članka 34. stavka 2. Bruxelleske konvencije o nadležnosti i provedbi odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena Konvencijama o pristupanju ovoj Konvenciji.

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje izravno proizlaze iz stečajnih postupaka i koje su s njima tijesno povezane, čak i ako ih donosi drugi sud.

Prvi se podstavak također primjenjuje na odluke koje se odnose na mjere osiguranja poduzete po podnošenju zahtjeva za pokretanje stečajnih postupaka.

2. Priznavanje i izvršavanje odluka koje nisu one navedene u stavku 1. uređuje se Konvencijom navedenom u stavku 1., pod uvjetom da je ta Konvencija primjenjiva.

3. Države članice nisu obvezne priznati ili izvršiti odluku navedenu u stavku 1. ako bi ona mogla imati za posljedice ograničavanje osobne slobode ili poštanske tajne.

Članak 26. ([1])

Javni interes

Bilo koja država članica može odbiti priznati stečajni postupak pokrenut u drugoj državi članici ili izvršiti odluku donesenu u okviru takvog postupka kada bi učinci takvog priznanja ili izvršenja bili očito u suprotnosti s javnom interesom te države, a posebno s njenim temeljnim načelima ili ustavnim pravima i slobodama pojedinaca.

POGLAVLJE III.

SEKUNDARNI STEČAJNI POSTUPCI

Članak 27.

Pokretanje postupka

Pokretanje postupka navedenog u članku 3. stavku 1. od strane suda države članice i priznatog u drugoj državi članici (glavni postupak) dozvoljava pokretanje sekundarnog postupka u toj drugoj državi

([1]) Obratiti pažnju na Deklaraciju Portugala u vezi s primjenom članaka 26. i 37. (SL C 183, 30.6.2000., str. 1.).

▼B

članici čiji sud je nadležan na temelju članka 3. stavka 2. i bez ispitivanja dužnikove insolventnosti u toj drugoj državi. Ovaj potonji postupak mora biti među postupcima navedenim u Prilogu B. Njihovi učinci su ograničeni na imovinu dužnika koja se nalazi na državnom području te druge države članice.

Članak 28.

Pravo koje se primjenjuje

Osim ako nije drukčije propisano ovom Uredbom, pravo koje se primjenjuje na sekundarne postupke jest ono države članice na čijem se državnom području pokreću sekundarni postupci.

Članak 29.

Pravo na zahtjev za pokretanje postupka

Pokretanje sekundarnog stečajnog postupka može zatražiti:

(a) stečajni upravitelj u glavnom postupku;

(b) bilo koja druga osoba ili tijelo ovlašteno da zatraži pokretanje stečajnog postupka na temelju prava države članice na čijem je državnom području zatraženo pokretanje sekundarnog stečajnog postupka.

Članak 30.

Predujam troškova

Kada zakon države članice u kojoj je zatraženo pokretanje sekundarnog postupka zahtijeva da imovina dužnika bude dostatna za pokriće svih ili dijela troškova i izdataka postupka, sud po primitku takvog zahtjeva može tražiti od predlagatelja da plati predujam ili osigura odgovarajući iznos za jamstvo.

Članak 31.

Dužnost suradnje i razmjene informacija

1. Ovisno o propisima koji ograničavaju razmjenu informacija, stečajni upravitelj u glavnom postupku i stečajni upravitelji u sekundarnim postupcima imaju dužnost međusobno razmjenjivati informacije. Oni moraju odmah proslijediti bilo kakvu informaciju koja može biti važna za druge postupke, posebno napredak postignut u prijavljivanju i potvrđivanju zahtjeva i svim mjerama usmjerenim prema okončanju postupka.

2. Ovisno o pravilima koja važe za svaki od postupaka, stečajni upravitelj u glavnom postupku i stečajni upravitelji u sekundarnim postupcima imaju dužnost međusobno surađivati.

3. Stečajni upravitelj u sekundarnom postupku mora upravitelju u glavnom postupku pružiti u odgovarajuće vrijeme mogućnost podnošenja prijedloga za prodaju ili uporabu imovine u sekundarnom postupku.

▼B

Članak 32.

Ostvarivanje vjerovničkih prava

1. Vjerovnik može podnijeti svoj zahtjev u glavnom postupku i u bilo kojem sekundarnom postupku.

2. Stečajni upravitelji u glavnom i bilo kojem sekundarnom postupku podnose u drugim postupcima zahtjeve koji su već bili podneseni u postupku za koji su oni imenovani, pod uvjetom da je to u interesu vjerovnika u potonjem postupku, a što podliježe pravu vjerovnika da se tomu suprotstave ili da povuku podnesene zahtjeve gdje to omogućava važeće pravo.

3. Stečajni upravitelj u glavnom ili sekundarnom postupku je ovlašten sudjelovati u ostalim postupcima na istoj osnovi kao i vjerovnik, a posebno nazočiti skupštinama vjerovnika.

Članak 33.

Zastoj s likvidacijom

1. Sud koji je pokrenuo sekundarni postupak zastaje potpuno ili djelomično s postupkom likvidacije na zahtjev stečajnog upravitelja glavnog postupka, pod uvjetom da može zatražiti od stečajnog upravitelja u glavnom postupku da poduzme prikladne mjere kako bi jamčio za interese vjerovnika u sekundarnom postupku i one pojedinačnih kategorija vjerovnika. Takav zahtjev stečajnog upravitelja može biti odbijen samo ako očito nije u interesu vjerovnika u glavnom postupku. Takvo zastajanje s postupkom likvidacije može se naložiti na rok od tri mjeseca, s time da se može nastaviti ili obnoviti za sličan period.

2. Sud naveden u stavku 1. okončava zastoj s postupkom likvidacije:

— na zahtjev stečajnog upravitelja u glavnom postupku,

— na vlastitu inicijativu, na zahtjev vjerovnika ili na zahtjev stečajnog upravitelja u sekundarnom postupku ako se ta mjera više ne čini opravdana, posebno što se tiče interesa vjerovnika u glavnom postupku ili u sekundarnom postupku.

Članak 34.

Mjere za okončanje sekundarnog stečajnog postupka

1. Kada pravo koji važi za sekundarni postupak dozvoljava zatvaranje takvog postupka bez likvidacije, sanacijskim planom, stečajnom nagodbom ili usporedivom mjerom, stečajni upravitelj u glavnom postupku ovlašten je sam predložiti takvu mjeru.

Okončanje sekundarnog postupka mjerom navedenom u prvom podstavku nije konačno bez suglasnosti stečajnog upravitelja u glavnom postupku. Ipak, i ako nema njegove suglasnosti, ono može postati konačno ako predložena mjera ne utječe na financijske interese vjerovnika u glavnom postupku.

2. Bilo kakvo ograničenje vjerovničkih prava koje proizlazi iz mjere navedene u stavku 1. koje je predloženo u sekundarnom postupku, kao

▼B

što je obustava plaćanja ili isplata duga ne smije imati utjecaj na dužnikovu imovinu koja nije pokrivena tim postupcima bez suglasnosti svih vjerovnika koji u njima imaju interes.

3. Tijekom zastajanja s postupkom likvidacije naloženog na temelju članka 33. samo stečajni upravitelj u glavnom postupku ili dužnik, uz suglasnost onog prvog, može predložiti mjere propisane u stavku 1. ovog članka u sekundarnom postupku; nikakav drugi prijedlog za takvu mjeru ne može se dati na glasovanje niti odobriti.

Članak 35.

Imovina preostala u sekundarnom postupku

Ako je likvidacijom imovine u sekundarnim postupcima moguće namiriti sve tražbine dopuštene na temelju tih postupaka, stečajni upravitelj imenovan u takvim postupcima odmah izvršava prijenos bilo koje preostale imovine stečajnom upravitelju u glavnom postupku.

Članak 36.

Naknadno pokretanje glavnog postupka

Kada se postupci navedeni u članku 3. stavku 1. pokreću nakon pokretanja postupaka navedenih u članku 3. stavku 2. u drugoj državi članici, članci 31. do 35. važe za one koji su pokrenuti prvi, ako to dozvoljava tijek tih postupaka.

Članak 37. ([1])

Konverzija ranijeg postupka

Stečajni upravitelj u glavnom postupku može zatražiti da se postupci navedeni u Prilogu A, prethodno pokrenuti u drugoj državi članici, konvertiraju u likvidacijske postupke ako se pokaže da je to u interesu vjerovnika u glavnom postupku.

Nadležni sud na temelju članka 3. stavka 2. nalaže konverziju u jedan od postupaka naveden u Prilogu B.

Članak 38.

Zaštitne mjere

Kada sud države članice koji ima nadležnost na temelju članka 3. stavka 1. imenuje privremenog stečajnog upravitelja kako bi osigurao zaštitu dužnikove imovine, taj privremeni stečajni upravitelj je ovlašten zatražiti bilo kakve mjere radi osiguranja i zaštite bilo kojeg dijela dužnikove imovine koji se nalazi u drugoj državi članici, kako je predviđeno pravom te države, za razdoblje između zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka i odluke o pokretanju postupka.

([1]) Obratiti pažnju na Deklaraciju Portugala u vezi s primjenom članaka 26. i 27. (SL C 183, 30.6.2000., str. 1.).

▼B

POGLAVLJE IV.

DAVANJE INFORMACIJA VJEROVNICIMA I PRIJAVA NJIHOVIH POTRAŽIVANJA

Članak 39.

Pravo na prijavu tražbina

Bilo koji vjerovnik koji ima stalno boravište, domicil ili sjedište u državi članici koja nije država u kojoj je pokrenut postupak, uključujući i porezna tijela i tijela socijalne sigurnosti država članica, imaju pravo pisanim putem prijaviti tražbine u stečajnom postupku.

Članak 40.

Dužnost obavještavanja vjerovnika

1. Čim se u državi članici pokrene stečajni postupak, nadležni sud te države ili stečajni upravitelj kojega je imenovao odmah obavještavaju poznate vjerovnike koji imaju stalno boravište, domicil ili sjedište u drugim državama članicama.

2. Takva informacija, dana u pojedinačnoj obavijesti, posebno uključuje rokove, kazne propisane u vezi s takvim rokovima, tijelo ili instituciju ovlaštenu da zaprimi prijavu tražbine i druge propisane mjere. Takva obavijest također navodi trebaju li vjerovnici, čije tražbine imaju pravo prvenstva ili koje su osigurani stvarnim pravima, prijaviti svoje tražbine.

Članak 41.

Sadržaj prijave tražbine

Vjerovnik šalje preslike dokaznih isprava, ako takve postoje, i navodi prirodu tražbine, datum njezina nastanka i iznos, kao i poziva li se na povlaštenost, stvarno osiguranje ili pridržaj prava vlasništva u vezi s tražbinom, te koja je imovina pokrivena jamstvom na koje se on poziva.

Članak 42.

Jezici

1. Informacija iz članka 40. pruža se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj se pokreće postupak. U tu svrhu se koristi obrazac naslovljen „Poziv na prijavu tražbine. Rokovi kojih se treba pridržavati” na svim službenim jezicima institucija Europske unije.

2. Bilo koji vjerovnik koji ima stalno boravište, domicil ili sjedište u državi članici koja nije država u kojoj se pokreće postupak može podnijeti svoju prijavu na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika te druge države. Međutim, u tom slučaju njegovo podnošenje prijave je

▼B

naslovljeno kao „Prijava tražbine” na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj je pokrenut postupak. Uz to, od njega se može tražiti da osigura prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj je pokrenut postupak.

POGLAVLJE V.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 43.

Vrijeme primjene

Odredbe ove Uredbe primjenjuju se samo na stečajne postupke pokrenute nakon što je ona stupila na snagu. Dužnikove radnje obavljene prije stupanja na snagu ove Uredbe i dalje se uređuju pravom koje je za njih važilo u vrijeme kada su obavljene.

Članak 44.

Odnos prema konvencijama

1. Nakon stupanja na snagu, a po pitanjima na koja se odnosi, ova Uredba u odnosima između država članica zamjenjuje konvencije zaključene između dvije ili više država članica i to posebno:

(a) Konvenciju između Belgije i Francuske o nadležnosti, valjanosti i provedivosti odluka, arbitražnih odluka i vjerodostojnosti isprava, potpisanu u Parizu 8. srpnja 1899.;

(b) Konvenciju između Belgije i Austrije o stečaju, stečajnim nagodbama i obustavi plaćanja (s Dodatnim protokolom od 13. lipnja 1973.), potpisanu u Bruxellesu 16. srpnja 1969.;

(c) Konvenciju između Belgije i Nizozemske o teritorijalnoj nadležnosti, stečaju i valjanosti i provedivosti odluka, arbitražnih odluka i vjerodostojnosti isprava, potpisanu u Bruxellesu 28. ožujka 1925.;

(d) Ugovor između Njemačke i Austrije o stečaju i stečajnim nagodbama, potpisan u Beču 25. svibnja 1979.;

(e) Konvenciju između Francuske i Austrije o nadležnosti, priznavanju i provedivosti odluka o stečaju, potpisanu u Beču 27. veljače 1979.;

(f) Konvenciju između Francuske i Italije o provedivosti odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, potpisanu u Rimu 3. lipnja 1930.;

(g) Konvenciju između Italije i Austrije o stečaju i stečajnim nagodbama, potpisanu u Rimu 12. srpnja 1977.;

(h) Konvenciju između Kraljevine Nizozemske i Savezne Republike Njemačke o međusobnom priznavanju i provedivosti odluka i drugih ovršnih isprava u građanskim i trgovačkim predmetima, potpisanu u Haagu 30. kolovoza 1962.;

▼B

(i) Konvenciju između Ujedinjene Kraljevine i Kraljevine Belgije koja propisuje uzajamnu provedivost odluka u građanskim i trgovačkim predmetima, s Protokolom, potpisanu u Bruxellesu 2. svibnja 1934.;

(j) Konvenciju između Danske, Finske, Norveške, Švedske i Islanda o stečaju, potpisanu u Kopenhagenu 7. studenoga 1933.;

(k) Europsku konvenciju o određenim međunarodnim vidovima stečaja, potpisanu u Istanbulu 5. lipnja 1990.;

▼A1

(l) Konvencija sklopljena između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Kraljevine Grčke o uzajamnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka koja je potpisana u Ateni 18. lipnja 1959;

(m) Konvencija sklopljena između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnom priznavanju i izvršenju arbitražnih odluka i arbitražnih nagodbi u trgovačkim stvarima koja je potpisana u Beogradu 18. ožujka 1960;

(n) Konvencija sklopljena između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Italije o uzajamnoj suradnji sudova u građanskim i upravnim stvarima koja je potpisana u Rimu 3. prosinca 1960.;

(o) Sporazum sklopljen između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Kraljevine Belgije o suradnji sudova u građanskim i trgovačkim stvarima koji je potpisan u Beogradu 24. rujna 1971.;

(p) Konvencija sklopljena između vlada Jugoslavije i Francuske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u u građanskim i trgovačkim stvarima potpisana u Parizu 18. svibnja 1971.;

(q) Sporazum sklopljen između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Helenske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima potpisan u Ateni 22. listopada 1980., koji je još uvijek na snazi između Češke Republike i Grčke;

(r) Sporazum sklopljen između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Republike Cipra o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima potpisan u Nikoziji 23. travnja 1982., koji je još uvijek na snazi između Češke Republike i Cipra;

(s) Ugovor sklopljen između vlade Čehoslovačke Socijalističke Republike i vlade Republike Francuske o pravnoj pomoći te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim, obiteljskopravnim i trgovačkim stvarima koji je potpisan u Parizu 10. svibnja 1984., koji je još uvijek na snazi između Češke Republike i Francuske;

(t) Ugovor sklopljen između Čehoslovačke Socijalističke Republike i Talijanske Republike o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima potpisan u Pragu 6. prosinca 1985. koji je još uvijek na snazi između Češke Republike i Italije;

(u) Sporazum sklopljen između Republike Latvije, Republike Estonije i Republike Litve o pravnoj pomoći i pravnim odnosima, koji je potpisan u Talinu 11. studenoga 1992.;

(v) Sporazum sklopljen između Estonije i Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, radnim i kaznenim stvarima koji je potpisan u Talinu 27. studenoga 1998.;

(w) Sporazum sklopljen između Republike Litve i Republike Poljske o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim, obiteljskopravnim, radnim i kaznenim stvarima koji je potpisan u Varšavi 26. siječnja 1993.;

▼M3

(x) Konvencija o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Socijalističke Republike Rumunjske i Helenske Republike te njezin Protokol, potpisani u Bukureštu 19. listopada 1972.;

(y) Konvencija o pravnoj pomoći u građanskim i trgovačkim stvarima između Socijalističke Republike Rumunjske i Francuske Republike, potpisana u Parizu 5. studenoga 1974.;

(z) Sporazum o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Narodne Republike Bugarske i Helenske Republike, potpisan u Ateni 10. travnja 1976.;

(aa) Sporazum o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Narodne Republike Bugarske i Republike Cipra, potpisan u Nikoziji 29. travnja 1983.;

(ab) Sporazum o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima između Vlade Narodne Republike Bugarske i Vlade Francuske Republike, potpisan u Sofiji 18. siječnja 1989.;

(ac) Ugovor o sudskoj pomoći u građanskim stvarima između Rumunjske i Češke Republike, potpisan u Bukureštu 11. srpnja 1994.;

(ad) Ugovor o pravnoj pomoći i pravnim odnosima u građanskim stvarima između Rumunjske i Poljske, potpisan u Bukureštu 15. svibnja 1999.

▼B

2. Konvencije navedene u stavku 1. i dalje se primjenjuju za postupke pokrenute prije stupanja na snagu ove Uredbe.

3. Ova Uredba ne primjenjuje se:

(a) u bilo kojoj državi članici, dok je to suprotno obvezama koje u vezi sa stečajem proizlaze iz konvencije koju je ta država zaključila s jednom ili više trećih zemalja prije stupanja na snagu ove Uredbe;

(b) u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske, dok god je to suprotno obvezama koje u vezi sa stečajem i likvidacijom insolventnih društava proizlaze iz dogovora s Commonwealthom koji postoje u vrijeme stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 45.

Izmjena priloga

Vijeće može izmijeniti priloge odlukom kvalificirane većine na inicijativu jednog od svojih članova ili na prijedlog Komisije.

Članak 46.

Izvješća

Najkasnije 1. lipnja 2012. te svake sljedeće godine, Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru predočuje izvješće o primjeni ove Uredbe. Ako se ukaže potreba, uz izvješće će se priložiti prijedlog za prilagodbu ove Uredbe.

▼B

Članak 47.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 31. svibnja 2002.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

▼**M9**

PRILOG A

Stečajni postupci iz članka 2. točke (a)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Company examinership,

— Debt Relief Notice,

▼**M9**

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto byla,

▼**M9**

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' negozjant,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,

— Upadłość obejmująca likwidację,

— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

▼**M9**

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

— Postopek prisilne poravnave,

— Prisilna poravnava v stečaju,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M9**

PRILOG B

Likvidacijski postupci iz članka 2. točke (c)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

▼**M9**

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές, με επιβεβαίωση του Δικαστηρίου,

— Πτώχευση,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės bankroto byla

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Liquidation judiciaire dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Stralċ volontarju,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

POLSKA

— Upadłość obejmująca likwidację,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

▼**M9**

ROMÂNIA

— Procedura falimentului,

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

SVERIGE

— Konkurs,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M9**

PRILOG C

Stečajni upravitelji iz članka 2. točke (b)

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

▼**M9**

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administradores concursales,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

▼**M9**

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

▼**M9**

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador de insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator judiciar,

— Lichidator,

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave,

— Stečajni upravitelj,

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave,

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Judicial factor.